да добудѣ въ края, послѣ падането на българското царство, той продължава
ще на кратко царуванията на турските султани при които сто
нещата, какво е било положението на българитѣ въ тѣхно време
по свѣщ не помня до кое време т. е. до кой султанъ достигнахме
гнята на тѣзи рѣкописи; спомнюнно ми се е само че сии пресѣчали
около 150 години отъ основа време свѣдѣния тѣ пресѣчанахме свѣще
ствуванията сега тѣзи рѣкописи и дѣ е тѣ отоурахъ да ги намѣ и сега
когато на послѣдне пѣтъ въ Дрѣново. Свѣщеника обаче у когото съмъ
го мѣкога виждалъ не можахъ да ги намѣря да го питамъ.

На 1842 Лина прѣзъ Търново г. Ж. Дротиновъ той донесе отъ
Ески-Загра другъ единъ четвѣрти рѣкописъ, който не приличаше ни
на единъ отъ по-значнитѣ до тогазъ тѣзи рѣкописи по българската
історія. Той бѣше по съдѣржанието си много по краткъ отъ Отецъ Па
сиевото списание; ~~но всякакъ отецъ на~~ много по краткъ. Захващаше отъ Куратса
и произвѣждаше названието на българитѣ отъ Волга-кочаго отъ Кураца
ова пресесвитѣ рѣкописъ. Започваше много по-обширно говоре
ще за Илирически и какъ Краля ~~имъ~~ на Кочо отъ именнаго произво
ждаше названието на българитѣ и послѣ въ Краля имаше произ
~~вѣ~~ждане на християнитѣ на нѣмци и чехи и какъ наслѣдницитѣ на Кочо и
~~какъ~~ да второто разорение на българия при Селима, когато
Отецъ Паисиевото съчинение свѣршаше съ падането на българското
царство при Мехмеда четвѣртаго. Въ ~~при~~ 4 дни Кочо пробави гдѣ-то
въ Търново. Но съ Христа Драгановъ препісахми всичко отъ начало
рихми повече въ тѣзи рѣкописъ и свѣдѣ за липсуванието му сгодихми
отъ двѣ рѣкописи и съчинихми единъ. Разумѣва се точно сгодение
бѣше твѣрдѣ невѣщо, защото ние отъ насъ не разбирахме тогава
отъ такъвзи работи и защото тѣвѣрдѣ малко време имахме
да приседами послѣдния рѣкопись у г-на Дротиновъ. Азъ бѣхъ тогава
едвами на 14 години, приятеля и съучеником Христо Драгановъ бѣше

Ключение четвѣрти е ни сѣщи тоя рѣкопись който ни ~~при~~ другъ нѣкой пре
писъ отъ него. Но паметвамъ се въ тѣзи ~~ни~~ ни ~~му~~ днесъ не зная.